

De rare leefwereld van Lowieke

Kindertoneelstuk in twee delen

Auteur: Daniël Quintens
Uitgeverij: cts-producties

Korte inhoud

Het toneelstuk speelt zich af op een dorpsplein van een kleine gemeente.

Op dat dorpsplein staat het standbeeld van klein Lowieke. De lieveling geweest van de dorpingen in lang vervlogen tijden. Hij is eigenlijk het symbool van een ondeugende maar brave rakker.

Niemand weet hoe lang dit standbeeld daar staat. Het kan best zijn dat het er al duizend jaar staat.

Op een dag gebeurt er iets heel eigenaardigs. Een groot onweer met donder en bliksem breekt over het dorpsplein los.

Als het onweer gaan liggen is verschijnt er een eigenaardige man die zegt dat hij een tovenaar is.

Hij bekijkt het mooie standbeeld van Lowieke. Hij is er zo door gefascineerd dat hij het besluit neemt om het om te toveren tot een jongentje van vlees en bloed. Lowieke die daar al jaren staat heeft één wens, hij wil alle volwassenen uit het dorp laten verdwijnen en wil zelf de baas spelen. Hoe zou hij dat kunnen?

Dank zij de tovenaar gaat zijn wens in vervulling, maar hoe loopt dat af.

Zullen de andere kinderen dat aanvaarden?

Kan hij op de kunsten van de Tovenaar blijven rekenen?

Dat ziet en hoor je wel naar gelang het stuk vordert, maar eerst een beetje lachen en bibberen.

Bezetting:

Lowieke, het standbeeld

Carlo de Grote Tovenaar

Jefke

Jantje

Marijke

Grietje

Joske

Figuranten: kinderen die voorradig zijn.

Decor:

Een dorpsplein

De rare leefwereld van Lowieke

Kindertoneel in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens

<http://users.pandora.be/danielquintens>

Eerste deel

(Op het dorpsplein staat een standbeeld van het jongetje Lowieke – Een onweer komt op en als die gaan liggen is komt een tovenaar op het podium en bekijkt het standbeeld.)

Tovenaar

(Spreekt tot het publiek)

Dat is nu eens ons Lowieke.

Zou dat manneke mij kunnen horen?

Dat denk ik hé, want het is van steen gemaakt.

Zouden we het toch eens proberen?

(De tovenaar spreekt tegen het standbeeld)

Lowieke?

Lowieke?

(Spreekt weer tot de toeschouwers)

Wat zou dat manneke wel eens willen doen, moest hij een echt ventje zijn.

Weten jullie dat?

Neen?

Hoe zouden we dat te weten komen?

Wacht eens... ik zou hem wel eens kunnen betoveren tot een levend manneke.

Ik ga proberen.

(Haalt zijn toverstaf van onder zijn mantel zwaait ermee rond het standbeeld en zegt...)

WIEZE – WOEZE – WAZE – KLEIN

IK ZOU GRAAG HEBBEN DAT JIJ EEN ECHT MANNEKE ZOU ZIJN.

(Na enkele seconde beweegt het standbeeld en dan zegt de tovenaar.....)

LOWIEKE....LOWIEKE....

Lowieke *(Met een zware stem)* JAAAAAA

Tovenaar

Wel jongen, wat is er aan de hand, als ik vragen mag?

Je bent zo hees van stem?

Lowieke

Euh.... Niets.

Tovenaar:

Jawel, ik hoor het aan je stem.

Lowieke

Mijn stem?

Dat is waarschijnlijk van hier te staan.

Tovenaar

Natuurlijk, je staat hier al duizend jaar.

Allé, kom maar van je sokkel.

(Lowieke stapt wat moeizaam van zijn sokkel)

Lowieke

Neen, ik sta hier nog geen duizend jaar.

Tovenaar

Neen?

Maar toch al zeer lang.

Lowieke

Dat zeg ik toch.

Ik weet niet wat dat is duizend jaar, maar dat moet toch al heel lang zijn.

Tovenaar

Wel ik zal het je eens uitleggen.

(Nadenkend) Duizend jaar is..... duizend is...

Wel duizend jaar is duizend jaar.

Begrijp je?

Lowieke

Ach, dat is duizend jaar.

Nu weet ik dat ook.

(Lowieke loopt even rond het plein en het gaat altijd maar beter en beter)

Tovenaar

(Tot het publiek)

Dat is nog waar ook, hij kan dat niet weten, want hij was van steen.

Maar allé we zien wel verder.

(Tot Lowieke)

Wat ben je aan het doen.

Lowieke

(Normale stem) Ik loop hier alleen maar te dromen om mijn stramme spieren wat los te maken.

Tovenaar

Natuurlijk, je stramme spieren.

Hoe ik daar niet eerder aan gedacht heb.

En dromen?

Van wat of van wie droom je dan als ik vragen mag?

Lowieke

Jij stelt wel veel vragen.
Is dat zo een beetje je gewoonte?
Maar allé, ik zal het maar zeggen.
Ik droom dat dit dorp alleen voor kinderen zou zijn.

Tovenaar

Waarom, alleen voor kinderen?
Moet jij dan geen grote mensen hebben.

Lowieke

Neen.
Ik zal dan de burgemeester zijn.

Tovenaar

Dat is een mooie droom, maar wat doe je dan met de volwassenen?

Lowieke

Volwassenen...Volwassenen?
Ik ben al gewassen.
Het heeft de laatste dagen al veel geregend of ben je vergeten dat ik hier al heel lang buiten sta?

Tovenaar

Ik bedoel volwassenen, niet gewassen.
Net zoals je vader of je moeder of je tante en nonkels.....

Lowieke

.... Of mijn broers en zusters?

Tovenaar

Ja ook die.

Lowieke

Ach, dat zijn volwassenen.
Maar ik heb geen broers en zusters, ik heb zelfs geen vader en geen moeder.
Alleen veel vrienden.
Vrienden die mij af en toe komen bezoeken en die een foto nemen van mij.

Tovenaar

En vriendinnen?
Heb je die ook?

Lowieke

Natuurlijk heb ik die ook.
Telkens de kinderen een vrije dag hebben komen ze hier op het plein met de bal spelen en soms schoppen ze wel eens tegen mij aan.

Tovenaar

Doet dat dan geen pijn?

Lowieke

Och, ik ben dat gewoon.

Soms een bal hier op mijn linker dij en soms een bal hier op mijn rechter dij.

Het gebeurt wel eens dat ik iets tegen mijn hoofd ook krijg.

Tovenaar

Wat werpen ze dan tegen je hoofd?

Lowieke

Ik kan dat niet zien als het tegen mijn hoofd is.

Tovenaar

Allé, ik herhaal mijn vraag.

Wat doe je dan met de volwassenen?

Lowieke

Met die gewassenen?

Euh... dat weet ik nog niet.

Tovenaar

Maar als je wilt dat je dorp alleen voor kinderen zal zijn, moet je toch weten wat je met die grote mensen ga doen.

Lowieke

Wacht ik ga me neerzetten en een beetje nadenken.

Tovenaar

Dat is geen slecht idee.

Ik ga een beetje bij je zitten.

(Lowieke en de tovenaars zetten zich op een bank)

Lowieke

Ik kan maar niets bedenken, en jij?

Tovenaar

Ik eigenlijk ook nog niet.

Lowieke

Maar zeg?

Wie ben jij eigenlijk, dat jij mijn naam zo goed kent?

Ik heb je nog nooit gezien.

Tovenaar

Ik?

Zie je dat dan niet aan mijn kleding?

Lowieke

Ben jij dan de duivel?

Tovenaar

Zotteke.

Ik ben Carlo de tovenaar.

De grote tovenaar.

Lowieke

Ah, die ben je.

Ik heb nog nooit van jou gehoord.

(ze denken terug na en opeens zegt Lowieke...)

Ik weet iets.

Tovenaar

Eindelijk, want ik werd een beetje moe van al dat denken.

Daarvoor ben ik geen tovenaar geworden.

Lowieke

Ik zou al die volwassenen... allé, al die grote mensen uit mijn dorp verbannen naar een eiland in de grote oceaan.

Tovenaar

Waarom eigenlijk?

Lowieke

Omdat ik zie dat zij de kinderen treiteren.

Tovenaar

Treiteren?

Lowieke

Ja, ze zeggen altijd maar van “blijf daar af en kom hier en wees braaf en maak je kleren niet vuil en je moet nu naar school en al van die dingen...”

Tovenaar

Als je er zo over denkt, dan kan ik je niet tegenspreken.

Maar hoe ga je dat doen, denk je?

Lowieke

Ik weet het nog niet.

Ik zal eens goed nadenken.

Tovenaar

Weeral.

Lowieke

Wat?

Weeral.

Tovenaar

Wel...nadenken.

Je weet toch dat ik daar moe van wordt.

Lowieke

Ah, dat.

Maar jij moet niet nadenken, ik zal dat wel doen in jou plaats.

Vind je dat echt zo lastig?

Tovenaar

Natuurlijk, want een tovenaar moet niet nadenken hij moet alleen maar toveren.

Lowieke

Maar als jij een tovenaar bent dan kan jij toch al die volwassenen... allé, al die grote mensen naar dat eiland toveren en dan moet ik niet meer nadenken.

Tovenaar

Eigenlijk zou ik dat kunnen, maar de vraag is "of ik dat zou willen".

Lowieke

En waarom zou jij dat niet willen?

Tovenaar

Omdat het mij nog nooit iemand gevraagd heeft.

Lowieke

Moet men dat dan vragen?

Tovenaar

Natuurlijk en heel beleefd.

Lowieke

(smekend) Als het u beliefd, tovenaartje, dat is toch een klein kunstje voor jou?

Wil je dat voor mij doen?

Tovenaar

Ik heb niet graag dat je tovenaartje zegt, want ik ben een grote tovenaar, en daarbij een klein kunstje is gewoon een konijn uit mijn hoed toveren.

Dat is een klein kunstje.

Het geen dat je me daarnet vroeg is wel een grote toverkunst.

Lowieke

(Nog altijd smekend) Als het u belieft grote tovenaar.

Jij hebt mij toch ook betoverd?

Als het u beliefd, grote tovenaar.

Tovenaar

Allé omdat je het zo mooi vraagt zal ik het proberen.

(Lowieke springt recht)

Lowieke

JOEPIE

Eindelijk wordt ik hier de baas.

Tovenaar

Ik weet niet of ik het kan.

Lowieke

Als je dat niet kan, dan ben je in mijn ogen geen grote tovenaar.

Tovenaar

Ik ben wel een grote tovenaar, maar zulke manieren van toveren heb ik nog niet gedaan.

Lowieke

U zult dat wel kunnen, als je maar goed je best doet.

Tovenaar

Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan, ik doe altijd mijn best.

Maar allé we gaan er aan beginnen.

(De tovenaar haalt zijn toverstok van onder zijn mantel)

Lowieke

Heila, wat is dat?

U gaat mij daar toch niet mee slaan zeker?

Tovenaar

Maar neen, natuurlijk niet.

Dit is mijn grote tovenaarsstok.

Lowieke

Allé, goed dan.

Begint er maar aan, want ik wil zo vlug mogelijk hier de baas zijn.

Ik bedoel, “de grote baas”

Tovenaar

Pas op hé, een beetje aan de kant.

(De tovenaar zwaait met zijn tovenaarsstok en zegt de magische woorden)

WIEZE – WOEZE – WAZE – KLEIN

IK WOU.....

Lowieke

Wacht eens.

Tovenaar

Wat is er nu weer?

Lowieke

Je zei....

Wieze – woeze – waze – klein.

Tovenaar

Wel dat is mijn toverspreuk.

Lowieke

Je zei KLEIN... maar het zijn toch grote mensen.

Tovenaar

Dat is niet belangrijk.

Dat is alleen maar een toverspreuk, en onderbreek me niet.

Lowieke

Oké.

Ik heb het begrepen, maar ik wilde jou alleen maar helpen.

Tovenaar

Wie is hier de tovenaar?

Jij of ik?

Lowieke

Jij, natuurlijk

Tovenaar

Wel, jij moet mij niet helpen.

Ik kan dat wel alleen aan.

Lowieke

Oké, ik zal zwijgen.

Tovenaar

Pas op... ik herbegin.

(Lowieke staat dicht bij de tovenaar)

Maar Lowieke, pas toch een beetje op.

Ga daar staan, want ik weet niet wat er ga gebeuren.

Lowieke

Kan het zo erg zijn?

Tovenaar

Natuurlijk, kan het zo erg zijn.

Als er grote mensen zijn die niet meewillen naar dat eiland, dan zou het best kunnen zijn dat zij veranderen in een duivel.

Lowieke

Oei, dat zou erg zijn, met al die duivels hier.

Maar ik ben daar niet bang van.

Weet je wat?

Ik zal mij terug neerzetten... en goed doen hé.

Tovenaar

Ik zal mijn best doen.

Lowieke

Je best doen is niet genoeg, je moet je uiterste best doen.

Tovenaar

Oké

(Zwaait terug met zijn tovenaarsstaf)

WIEZE – WAZE – WOEZE – KLEIN

IK WOU.....

Lowieke

(roept) STOP

Tovenaar

Wat is er nu weer?

Lowieke

Dat zal mislukken.

Tovenaar

Waarom zal dat mislukken, wijsneus?

Lowieke

Eerst zei je

Wieze – Woeze- Waze – klein....

En nu zeg je ...

Wieze – Waze – Woeze – klein....

Tovenaar

Zei ik dat?

Ben je daar zeker van?

Lowieke

Natuurlijk ben ik daar zeker van.

Je zei, Wieze – Waze – Woeze – klein....

Tovenaar

Dan heb ik me vergist.

Lowieke

Ben je zeker dat je het zal kunnen?

Tovenaar

JAAAA ik ben zeker... zagevent.

Ben je nu gerust gesteld?

Lowieke

Maar best ook, want ik zou toch niet willen dat er hier allemaal duivels rondlopen.

Dan ben ik nog liever een standbeeld.

Tovenaar

Pas op.

Ga maar terug zitten, ik herbegin.

(Zwaait terug met zijn tovenaarsstok)

WIEZE – WOEZE – WAZE – KLEIN

IK WOU DAT ALLE VOLWASSENEN WEG ZIJN.

(Lowieke en de tovenaar wachten in volle spanning en na enkele seconden....)

Lowieke

Zeg, tovenaar?

Tovenaar

Ja, wat is er?

Lowieke

Er gebeurt niet veel hé?

Tovenaar

Een beetje geduld jongen... een beetje geduld.

Lowieke

Ze zullen toch niet allemaal in een duivel verandert zijn?

Tovenaar

Denk het niet.

Wacht ik probeer opnieuw.

(Zwaait terug met zijn tovenaarsstok)

WIEZE – WOEZE – WAZE – KLEIN

IK WOU DAT ALLE VOLWASSENEN WEG ZIJN.

(Lowieke en de tovenaar wachten in volle spanning en na enkele seconden....)

Lowieke

Ik denk dat je geen tovenaar bent maar een bedrieger.

Tovenaar

Maar jawel, ik ben een tovenaar.

Lowieke

Maar een kleintje dan

Of... misschien is er iets mis met je toverspreuk.

Tovenaar

Denk je dat?

Lowieke

Ik ben er bijna zeker van, maar ik ben hier de tovenaar niet, jij bent dat.

Tovenaar

Misschien heb je wel gelijk.

Lowieke

Zou je het niet eens opnieuw proberen en in plaats van te zeggen "...ik wou dat alle volwassenen weg zijn...", zou het beter gaan met te zeggen "... ik wou dat alle grote mensen weg zijn.."

Tovenaar

Denk je?

Lowieke

Wie niet waagt, wie niet wint, zeg ik altijd.

Tovenaar

Allé dan.

Pas op.

(Zwaait terug met zijn tovenaarsstok)

WIEZE – WOEZE – WAZE – KLEIN

IK WOU DAT ALLE GROTE MENSEN WEG ZIJN.

(Lowieke en de tovenaar wachten in volle spanning en na enkele seconden begint het te donderen en te bliksem – de tovenaar zegt....)

OOOOH....OOOOH VERTREK NAAR EEN EILAND IN DE GROTE OCEAAN.....

(met veel armgezwaai)

VERTREK.....GROTE MENSEN VERTREK.

(het stopt met donderen en bliksem – de tovenaar vertrekt van het toneel zonder dat Lowieke het in de gaten heeft)

Lowieke

Zijn ze weg?

Tovenaar?.... Tovenaar???

Waar is die nu naar toe?

(Loopt een beetje rond en zoekt in alle kanten van het toneel)

(tot het publiek) Nergens te vinden.

Dat is toch eigenaardig.

Zou ik hier nu de baas zijn?

Zouden al die grote mensen nu uit mijn dorp verdwenen zijn?

Wacht, ik ga nog eens zoeken, misschien heb ik hem over het hoofd gezien.

(Zoekt wat verder en roept)

Tovenaar?

Tovenaar?

Waar ben je?

(Tovenaar komt weer op het podium)

Tovenaar

Je heb geluk dat ik nog niet naar huis ben gevlogen.

Wat is er, zageman.

Lowieke

Waarom ben je weggelopen?

Tovenaar

Ik ben niet weggelopen, ik ging gewoon naar huis.

Lowieke

Wat gaat er nu gebeuren?

Zijn al die grote mensen nu weg?

Tovenaar

Ik denk het.

En ik weet ook dat er voor jou veel werk staat te wachten.

Lowieke

Denk je dat?

Tovenaar

Straks komen al de kinderen naar hier en ze zullen veel vragen stellen.

Lowieke

Waarom?

Tovenaar

Dat kan ik nu eens echt niet weten.

Je zult dat zelf moeten ondervinden.

Lowieke

En sta ik er dan alleen voor?

Tovenaar

Natuurlijk niet.

Ik ben er toch ook nog.

Lowieke

Ik zou toch liever hebben dat de andere kinderen jou niet zien.

Tovenaar

Luistert eens goed wat ik nu ga zeggen.

Er is maar één iemand die mij kan zien en horen.

Lowieke

Wie is dat dan?

Tovenaar

U, natuurlijk, wie dacht je anders.

Lowieke

Als ik het goed begrijp, als de andere kinderen hier komen dan kunnen ze u niet zien en niet horen.

Tovenaar

Dat heb je goed begrepen.

Maar ik zal hier niet de hele tijd staan, als je me nodig hebt dan moet je me maar roepen.

Lowieke

En zullen de andere kinderen dat dan horen als ik roep.

Tovenaar

Natuurlijk zullen ze dat horen, maar je moet maar iets verzinnen als ze vervelende vragen stellen.

Lowieke

Oké, dan.

Tovenaar

Allé dan, ik ben er mee weg.

Lowieke

Wacht ik ga mee.

Tovenaar

Dat kan niet.

Lowieke

Waarom niet?

Tovenaar

Omdat jij in je dorp moet blijven en waar ik woon is het veel te ver van hier.

Lowieke

Dan ga ik maar eens naar huis zeker?

Tovenaar

Als je een huis hebt?

Lowieke

Het is nog waar ook, ik heb geen huis.

Tovenaar

Wat ga je dan doen?

Lowieke

Ik ga in het dorp een beetje rondkijken.

Misschien kom ik iemand tegen die ik ken.

Tovenaar

Dat is geen slecht idee.
Maar wie ken jij dan?

Lowieke

Wel iedereen die hier op het plein komt spelen.

Tovenaar

Dan ken jij veel kinderen?

Lowieke

Ik ga nu niet stoeven, maar ik ken bijna iedereen.

Tovenaar

Dan zijn er dan veel, maar allé....
Ik ben weg....Saluut...

Lowieke

... ja, en de kost.
En Tovenaar, voorzichtig zijn hé, want ik heb je nog nodig.

(Lowieke vertrekt aan de Cour zijde van het toneel en de tovenaar aan de Jardin zijde.)

Einde eerste deel

Tweede deel

(Er komen kinderen op het podium en roepen)

Kinderen

Burgemeester.... Burgemeester...

Jefke

Niemand te zien.

Waar zou die nu zitten?

(Tot het publiek) Heb jullie hem gezien?

Wat?

Oh, ik versta er niets van.

(De kinderen lopen door elkaar op zoek naar de Burgemeester)

Jantje

Heeft er al iemand de burgemeester gezien?

Jefke

Dat heb ik al gevraagd.

Jantje

Dat vraag ik aan de kinderen.

Kinderen

Neen

(De kinderen komen nu in groep staan en praten door elkaar)

Jefke

Stilte aub.

Dat is toch eigenaardig.

Nu we hem eens nodig hebben vinden we hem niet.

Grietje

Hij weet het misschien dat er veel werk is en hij heeft zich misschien daarom verstopt.

Jantje

Dat denk ik niet.

Zo is onze Lowieke niet.

Het is een manneke van zijn woord.

Marijke

Neen, zo is hij niet.

Jantje

Hij is wel een manneke van zijn woord.

Marijke

Ik bedoel, dat is een eerlijke jongen.

(Lowieke komt nu weer op het toneel)

Jefke

Ah, daar ben je.
Wij waren naar jou aan het zoeken.

Lowieke

Is dat tegen mij?

Jefke

Is er hier nog iemand anders misschien?

Lowieke

Ja de tovenaar en al die kinderen.
(kinderen beginnen te lachen)
Waarom lachen jullie?

Marijke

Allé burgemeester, weet jij wel wat je zegt?
“De tovenaar”?
Dat heb ik van jou nog nooit gehoord.

Lowieke

Euh, neen ik ben hier alleen.. allé met jullie samen.

Jefke

Wel dan?
Jij bent hier toch de burgemeester van ons dorp?
En wij waren op zoek naar jou.

Lowieke

De echte burgemeester?

Jefke

Natuurlijk de echte burgemeester.
Wie zou er hier anders nog burgemeester zijn.
Er is er toch maar één?

Lowieke

Is het hem toch gelukt?

Jefke

Wie gelukt?
Wat gelukt?

Jantje

Nu begrijp ik je niet.

Lowieke

Wel... Carlo...

Grietje

Welke Carlo.

Ik ken geen Carlo

(Tot de kinderen) Kennen jullie een Carlo?

Kinderen

Neen.

Lowieke

Och, laat maar, ik was luidop aan het denken.

Allé, met wat kan ik jullie van dienst zijn?

Jefke

Weet je dat dan niet?

Lowieke

Wat zou ik moeten weten.

Jantje

Ja zeg... als jij het niet meer weet, wie zou het dan moeten weten?

Jefke

Burgemeester, wij hebben een nieuwe politieman nodig.

Lowieke

Waar is Bert de politieman dan?

Jefke

Wij kennen geen Bert de politieman, wij moeten een nieuwe hebben.

Lowieke

Oh ja, nog waar ook.

Ja, wie zouden we dan kiezen?

Jantje

Ik zal voor politieman spelen.

Marijke

Neen, ik ben daarmee niet akkoord.

Wij willen democratisch een politieman kiezen.

Lowieke

Democratisch?

Maar ik ben hier toch de baas en ik zeg toch wie, wie is?

Marijke

Ja, maar op een democratische manier.

Dus.. wij kiezen hem met zijn allen.

Lowieke

Jullie kunnen wel moeilijk doen, als je het mij vraagt.
En waar zullen jullie hem kiezen?
Hier in het openbaar op het plein?

Marijke

Neen, in het gemeentehuis.

Lowieke

Oké dan, met zijn allen naar het gemeentehuis.

Jantje

Hola, jij mag niet mee.

Lowieke

En waarom niet?

Jantje

Omdat jij ons zou beïnvloeden voor een bepaalde kandidaat.

Jefke

Daar ben ik het volledig mee eens
Iedereen mag zijn kandidatuur stellen en wij kiezen dan de juiste persoon.
Jij als burgemeester mag niet kiezen.

Lowieke

Oké, als jullie het zo moeilijk willen maken.

Jefke

Kom.
Met zijn allen naar het gemeentehuis.
(Iedereen vertrek van het toneel, behalve Lowieke)

Lowieke

Ik hoop dat ik een goede beslissing heb genomen.
Was de tovenaar hier maar.
(Lowieke zet zich op een bank met zijn hoofd tussen zijn handen – dan komt de tovenaar weer op het podium en bekijkt Lowieke)

Tovenaar

Wel Lowieke?
Problemen?

Lowieke

Ach, daar ben je terug.
Kon je daarpas mij niet komen helpen?

Tovenaar

IK?
Jij wou toch baas zijn van het dorp?

Lowieke

Ja, natuurlijk, maar ik dacht dat je me ging helpen.

Tovenaar

Dat heb ik nooit gezegd, en daarbij je hebt mij niet geroepen.

Lowieke

Ach, onze grote tovenaar zou nog willen dat ik iedere keer roept als ik je nodig hebt.
De kinderen zullen nogal lachen.

Tovenaar

Ja, dat zijn de gevolgen, en daar moet je leren mee leven.

Lowieke

Allé, we zullen proberen.

Tovenaar

Ik ben weer weg...

Lowieke

Wacht eens...

Ik zou willen weten als ik de juiste beslissing genomen heb van die politie man.

Tovenaar

Dat zal je direct weten want de kinderen zijn daar.

Lowieke

Oei, dat is rap.

(De kinderen komen terug op het toneel)

Jantje

Zeg, Burgemeester?

Tegen wie stond jij daar te praten?

Lowieke

IK???

Ik?

Jantje

Natuurlijk jij.

Lowieke

Tegen niemand.

Tegen wie zou ik staan praten?

Grietje

Komaan zeg...

Wij hebben het allemaal gehoord.

Lowieke

Och, ik was luidop aan het dromen.

Marijke

Dat doet je tegenwoordig wel meer.
Ben je ziek of zoiets?

Lowieke

Maar neen, ik ben niet ziek.
Allé, vertel eens... wie is de nieuwe politieman?

Joske

Ik ben de nieuwe politieman.

Lowieke

HIJ???

Joske

Natuurlijk ik.
Is het niet goed misschien?

Lowieke

Ja..ja..natuurlijk.
Allé begint maar met je werk.

Joske

(Plechtig)
Stilte ...
Beste Jongens en Meisjes.
Vandaag is de grote dag aangebroken dat ik start in mijn officiële functie als orderhandhaver.
Met deze wil ik jullie erop attent maken dat er niet meer mag gespeeld worden op het dorpsplein.

Kinderen

Baaah

Joske

Zonder morren zeg ik en stilte
Verder moet iedereen zijn vuil in een afvalbak doen.

Jantje

Maar wij hebben nog geen vuilnismen om die op te halen.

Lowieke

En Louis de vuilnismen dan?

Jantje

Wij kennen geen Louis de vuilnismen. Waar haal je dat nu uit?
Komaan Joske vertel verder.

Joske

Voortaan mag niemand nog zijn boterhammen op straat opeten en vanaf nu mag

Lowieke

STOP.

Al die plechtigheden kunnen we missen als de pest.

Zeg liever wat er nu gedaan zal worden om ons dorp draaiende te houden.

Marijke

Allé Joske jij voert nu het woord.

Joske

Burgemeester we moeten een nieuwe postbode hebben, een dokter, een apotheker een schoolmeester...

Lowieke

STOP...

Dan is allemaal goed en wel, maar ik beslis dat we geen schoolmeester meer moeten hebben.

Ik denk dat we al slim genoeg zijn.

In feite moeten we ook geen politiemann meer hebben, want iedereen doet in mijn dorp wat hij wil.

Het is gedaan met de moderne willetjes van de volwassenen.

Wij doen daar niet meer aan mee...

(iedereen begint te morren en ze staan in groep tegen elkaar te fluisteren. Lowieke zondert zich af en)

Lowieke

Tovenaar.... Tovenaar...

(de tovenaars verschijnt weer op het toneel)

Tovenaar

Wat is er nu weer?

Lowieke

Is dat verstandig van die schoolmeester uit ons dorp te bannen?

Tovenaar

Dat kan ik u nu zo direct niet zeggen.

Maar jij bent de baas.

Lowieke

Zijn wij wel slim genoeg?

Tovenaar

Dat zal je moeten ondervinden.

Als jij denkt dat ze slim genoeg zijn, dat moet dat dan.

(Jefke kijkt naar Lowieke)

Jefke

Wel burgemeester weer luidop aan het dromen?

Lowieke

Neen, waarom?

Jefke

Je staat daar te praten.

Tegen wie was dat?

Lowieke

Ik stond niet te praten.

Jefke

Een burgemeester die liegt hebben we niet graag.

Lowieke

Och, je hebt gelijk, ik stond weer luidop te dromen.

Allé wat hebben jullie beslist?

(alle kinderen draaien zich nu terug naar Lowieke)

Grietje

Wij hebben beslist dat je gelijk hebt.

We hebben hier geen schoolmeester meer nodig.

Jantje

Neen, wij zijn al slim genoeg.

Vanaf nu doen wij hier alles wat we willen.

Lowieke

Dat hoor ik graag.

Maar, als jullie iets willen dan moeten jullie het aan mij komen vragen.

Grietje

Dat doen we ook niet meer.

Wij zijn nu elk onze eigen baas.

Begrepen?

Lowieke

Ben ik dan geen burgemeester meer?

Iedereen

NEEN.

Tovenaar

Ja, Lowieke...

Dat is wat anders.

Ik denk dat jij....

Lowieke

Jij moet niet denken, jij moet toveren.

Marijke

Wie spreekt er hier van “ niet denken en toveren”?

Lowieke

Niemand.

Marijke

Hoe niemand?

Ik heb het je zelf horen zeggen.

Jantje

Ik denk dat onze burgemeester... alle, dat Lowieke het beetje in het hoofd is.

Hij weet al niet meer wat hij zegt.

(Iedereen begint te lachen en zeggen in koor...)

Iedereen

ZOTTE LOWIE....ZOTTE LOWIE....ZOTTE LOWIE....

Lowieke

STOP....

Jefke

Wat is er nu weer?

Lowieke

Ik ben niet zot en daarbij jullie zijn geen zo brave kinderen als ik dacht.

Jullie kunnen nooit dit dorp regeren zoals het moet.

Jantje

Wie zegt dat?

Lowieke

Ik zeg dat en daarmee basta.

Jullie zijn stoute en ongehoorzame kinderen.

Grietje

Jawel, wij zijn wel brave kinderen.

Joske

Ik denk dat we hier al te lang geluisterd hebben naar zo een stenen ventje.

Lowieke

Ik ben niet van steen, dat denken jullie maar.

Marijke

Vroeger hé...vroeger stond er hier op ons dorpsplein een beeld van een klein ventje en die noemde Louis...

Jantje

Lowieke...

Marijke

Ja, Lowieke en dat was een heel lief ventje.
Weet je dat?

Lowieke

En of ik dat niet weet..

Marijke

Hoe weet jij dat?

Lowieke

Omdat ik dat.....

Tovenaar

Zwijg Lowieke... zij mogen dat niet weten.
(Alle kinderen lachen)

Jantje

Jij ben ZOT.

Jefke

Kom kinderen ik heb een idee.
Kom maar allemaal mee met mij.
(De kinderen gaan van het toneel en roepen....)

Iedereen

ZOTTE LOWIE....ZOTTE LOWIE....ZOTTE LOWIE;;;
(Lowieke zet zich op een bankje en begint te wenen... De tovenaar komt bij hem zitten en legt zijn arm rond Lowieke....)

Tovenaar

Wel Lowieke, wat is er gaande?

Lowieke

(Snikt)
Och tovenaar, ik heb het mij allemaal anders voorgesteld.
Ik dacht dat de kinderen braver zouden zijn als ze hier de baas zouden zijn, maar.....

Tovenaar

Maar wat?

Lowieke

Ze kunnen geen baas spelen.
Ik denk dat ik mij vergist hebt om de grote mensen hier weg te zenden.

Tovenaar

Ja, dat is dat je....
Pas op, ze zijn daar weer
(de kinderen komen terug met elk een bal in hun hand al roepend – De tovenaar gaat een paar stappen opzij....)

Iedereen

ZOTTE LOWIE....ZOTTE LOWIE....ZOTTE LOWIE;;;

(ze gooien een paar ballen naar Lowieke)

Jefke

Ziedaar, dat is dan je straf.

Wij willen jou niet meer.

Lowieke

Wat heb ik dan misdaan?

Hoe dit afloopt.....?!